

ОБЕТО ШИОМО

СТАРОГА И НОВОГА ЗАБЈЕТА.

ПРЕКО СТАРИ ЗАБЈЕТ

Љ. ДАНИЧИЋ

НОВИ ЗАБЈЕТ ПРЕКО

ВУКОСТЕФ. КАРАЦИЋ

САБЕТ СРЕДНОГЕ АДУКАЦИЈЕ
БЕОГРАД

ТАБЕ ЈЕ ШТО.

КНИГЕ СТАРЦОВА ЗАБЈЕЛА.

ТЛ.	ОТР.	КНИГА ИЛИ ПОДНАСТАВА	СТ.
50	1	Книга преподобног старца	12 550
40	48	Црква над гробом	8 557
27	88	Книга преподобног Паваја	66 551
36	117	Книга преподобног Димитрија	52 606
34	157	Прав Јеромима	6 557
24	191	Книга преподобног Василија	48 682
21	215	Книга преподобног Атанасија	12 709
4	238	Книга преподобног Јована	14 723
31	241	Книга преподобног Јована	9 732
24	271	Книга преподобног Аврама	1 737
22	295	Книга преподобног Јована	4 738
25	326	Книга преподобног Јована	7 740
39	304	Книга преподобног Никитија	3 744
36	382	Книга преподобног Никитија	3 745
10	414	Книга преподобног Амвросија	3 747
13	434	Книга преподобног Осеовија	2 749
10	438	Книга преподобног Ареја	14 781
42	445	Книга преподобног Василија	4 728
150	459	Книга преподобног Василија	
150	469	Книга преподобног Василија	
31	530	Книга преподобног Макарија	

ИТАЛИЈА И ШВЕДСКА

Stockholm
Alb. Bonniers boktryckeri
1945

ПРВА КНИГА МОЈСИЈЕВА

КОЈА СЕ ЗОВЕ ПОСТАВЉЕ.

ГЛАВА 1.

- У почетку створи Бог небо и земљу.
2. А земља беше ова обала и пусти, и беше тама над безднош; и дух Божји лезаше се над водом.
3. И рече Бог: нека буде светлост. И би светлост.
4. И виде Бог светлост да је добра; и рече Бог светлост ој тама.
5. И светлост назва Бог дан, а тама назва ноћ. И би вече и би јутро, дан први.
6. По том рече Бог: нека буде своја посредноде, да раздваја воду ој воде.
7. И створи Бог свод, и рече своду под својом ој воде над својом; и би тако.
8. А свод назва Бог небо. И би вече и би јутро, дан други.
9. По том рече Бог: нека се сабере вода што је под небо на једно место, и нека се покаже сухо. И би тако.
10. И сухо назва Бог земља, а збогашта водена назва мора; и виде Бог да је добро.
11. Огнер рече Бог: нека прости земља на себе траву, биље, што пош сусево, и дано родина, које раба род по својим врстама, у којим ће бити семе истоно на земљи. И би тако.
12. И прости земља на себе траву, биље, што носи семе по својим врстама, и дрво, које раба род, у којим је семе истоно по врстама врстама. И виде Бог да је добро.
13. И би вече и би јутро, дан трећи.
14. По том рече Бог: нека буду птице на своју престоку, да живе дан и ноћ, да буду знаци врстама и данима и годинама;
15. И нека створе на своју престоку, да обавиству земљу. И би тако.
16. И створи Бог два птице велика; и виде две велике да управља воду, и звиезде.
17. И створи их Бог на своју престоку да обавиству земљу.
18. И да управљају даном и ноћу, и да живе светлост ој тама. И виде Бог да је добро.
19. И би вече и би јутро, дан четврти.
20. По том рече Бог: нека буде по земљи животиње велике.
21. И створи Бог животиње велике и ове живе душе што се мичу, што придржеше по води по врстама својим, и све птице велике по врстама животиње.
22. И виде Бог да је добро.
23. И благослови их Бог гонором; ређајте се и пложите се, и множите се по морима, и птице нека се множе на земљи.
24. По том рече Бог: нека земља произведе на себе душе живе по врстама животиње, слогу и птице животиње и звијери земљаске по врстама животиње. И би тако.
25. И створи Бог змијеви земљаске по врстама животиње, и стому по врстама животиње, и све силне животиње на земљи по врстама животиње. И виде Бог да је добро.
26. По том рече Бог: да твацимо човека по својему облику, као што смо ми, који ће бити господар ој риба морских и ој птица небесних и ој стому и ој животиње велике и ој свих животиња што се мичу по земљи.

имаше још више духа? а за што једно? да тражи свега Божије; за то чуваће Дух свој, и земни жадосни своје не чиниће пожеље.

16. Јер Господ Бог Израилев вели да мрзи на луташтво, јер гласи изврсна насилје на штељ својим, гоним Господ над војскама; за то чуваће Дух свој да не чиниће невоље.

17. Досећете Господу речењима својим, и говорите: у чом му досећуемо? У том што говорите; ко год чини зло, по вољи је Господу, и зван су му мим; нан: ваје је Бог који суди?

ГЛАВА 3.

1. Као, ја ћу послати анђела својега, који ће приправити пут према мном, и из негда ће доћи у прелаз своју Голгоду, којег ви прежите, и анђео заветна, којег не звајете, сво доћи ће, вели Господ над војскама.

2. Али ко ће подићи јан додатека ветова? и ко ће се одржавати еад се покаже? јер је он као огњан дивчен и као младо брестарско.

3. И среће као онај који диге и чисти сребро, и очистиће сипове Девизије, и претониће их као злато и сребро, и они ће приносити Господу приносе управак.

4. И угодан ће бити Господу принос Јуаш и Јерусалимске као у старо време и као предашњих година.

5. И доћи ћу е вама на суд, и будуће сведоке прозива претара и против пресудочивања и против општеж који се купу крива и прогласи оидеж који заједру најам падашину, и уловини и сироти и дошљаку врјом чине и ве боје се мене, вели Господ над војскама.

6. Јер ја Господ не мрјемљ се; за то ви, синови Јаковљени, не изиобосте.

7. Од врењена отаца својих одступите од уредбај мојих и не државте их. Вршате се к мени, и ја ћу се вратити к вама, вели Господ над војскама. Али велите: у чом ономо се вратили?

8. Еда ли ће појде заједати Бога? а ви мене заједате; и говорите: у чом те заједамо? у десетку и у приносу.

9. Прогласи сте, јер же заједате, ви, сви народ.

10. Днесете све десете у спреме да буде хране у мору куди, и окупаште ме у том, вели Господ над војскама, хољу

ди виж отворити устање небоске и падати бланослов на нас да нам буде досети.

11. И испријетићу вас ради прокаршанију, те вам не ће вратији рода земљасота, и нинове дозг пољу не ће вам бити порода, вели Господ над војскама.

12. И знаће вас бавожити сви народи, јер ћете бити земаља млада, вели Господ над војскама.

13. Десете бреху наше ривети на мр, вели Господ; а ви звајте: шта поже риско на тебе?

14. Речеете: заједу је служити Богу, и каде ће бити корист да држимо што је парало да се држи, и да ходимо жадосни пред Господом над војскама?

15. За то хваљимо поносете да су спешни; напреду који чине безаконје, и који исклушашу Бога, извајдају се.

16. Тада који се боје Господа површе један другоже, и поведе Господ, и чу, и написа се књига за спомен пред ваи ва оне који се боје Господа и мисле о имоу ветоу.

17. Ти ће ми бити благо, вели Господ над војскама, у оцај дан кад ја учини, и будуће ми милости као што је отад милости своје сипу који му служе.

18. Тада ћете се обрађити и издјете разлику између праведности и безбожника, између ошота који служе Богу и онога који му не служе.

ГЛАВА 4.

1. Јер, иде, иде дан, који торн као пш, и сви ће поносити и сви који раде безбожно бити стурника, и увидиће их дни који иде, вели Господ над војскама, и не ће им оставити ни корицуна ни прати.

2. А вама, који се бојите имена мојега, правдуће сунте правде, и удржавће ће бити на звајима невољнеж, и изаваће и скатаћете као тошпи од јасана.

3. И извајите безбожника, јер ће они бити поноу под вашиим ногама у дан кад ја учини, вели Господ над војскама.

4. Намајте закон Моисеје сауте мојега света Израилеј урсебе и законе.

5. Ево, ја ћу вам послати Миду пророта прже него дође великии и спрашати дан Господни.

6. И он ће обрстити спре отаца к сиромаша, и спре сипова е оидица њиховијем, да не дођем и загрем земаљу.

НОВИ ЗАВЈЕТ

ГОСПОДА НАШЕГА

ИСУСА ХРИСТА.

ПРЕЂЕО

ВУК СТЕФ. КАРАЊИЈА.

У ВИОГРАДУ

ИЗДАЊЕ ПИТАТСКОГА И ИНТЕРНАТОГА ВИДАЈСКОГА ДРУШТВА.

ТАЈЕ ЈЕ ШТО.

КНИГЕ НОВОГА ЗАВЈЕТА.

	II	III	IV
	СТР.	СТР.	СТР.
Свето јеванђеље по Марку	28	5	Тамочију посланица прва св. апо- стола Павла . . . . .
Свето јеванђеље по Луци	16	36	Тамочију посланица Агута св. апо- стола Павла . . . . .
Свето јеванђеље по Јовану	24	64	Титу посланица св. апостола Павла
Свето јеванђеље по Матеју	21	87	Филипору посланица св. апостола Павла . . . . .
Ајде свјетљих апостола	28	172	Леврџиња посланица св. апостола Павла . . . . .
Имањаниа посланица св. апостола Павла	16	143	Саборна посланица св. апостола Ја- нава . . . . .
Коринџаниа посланица прва св. апостола Павла	16	166	Саборна посланица св. апостола Ја- нава . . . . .
Коринџаниа посланица друга св. апостола Павла	13	168	Израелска посланица св. апостола Петра . . . . .
Палатна посланица св. апостола Павла	6	177	Агута саборна посланица св. апо- стола Петра . . . . .
Лавдиня посланица св. апостола Павла	6	181	Прва саборна посланица св. апо- стола Јована боског . . . . .
Филипскија посланица св. апо- стола Павла	4	186	Агута саборна посланица св. апо- стола Јована боског . . . . .
Колонаня посланица св. апо- стола Павла	4	188	Трѣћа саборна посланица св. апо- стола Јована боског . . . . .
Сопружаня посланица прва св. апо- стола Павла	5	191	Саборна посланица св. апостола Јули- ана . . . . .
Будушаниа посланица Агута св. апостола Павла	3	194	Откривене св. Петра Јована боског св.

СВЕТО ЈЕВАНЂЕЉЕ ПО МАТЕЈУ.

ГЛАВА 1.

1. Дете Исуса Христа, сини Давида Авраамови сина.
2. Авраам роди Исака. А Исаак роди Јакова. А Јаков роди Јуду и браћу његову.
3. А Јуда роди Фареза и Зару с Тарзом. А Фарез роди Есрома. А Есром роди Арама.
4. А Арам роди Амминадаба. А Амминадаб роди Нахсона. А Нахсон роди Салмона.
5. А Салмон роди Боаса с Рахавом. А Боас роди Овида с Рутом. А Овид роди Јесефа.
6. А Јесеф роди Давида царя. А Давид цар роди Соломуну с Уријином.
7. А Соломун роди Ронима. А Роним роди Авигу. А Авигу роди Асу.
8. А Аса роди Јосафата. А Јосафат роди Јорам. А Јорам роди Озиу.
9. А Озија роди Јоашама. А Јоашам роди Ахаз. А Ахаз роди Езекију.
10. А Езекија роди Манасију. А Манасија роди Амона. А Амон роди Јосија.
11. А Јосија роди Јехонију и браћу његову, у сеоби Вавилонској.
12. А по сеоби Вавилонској, Јехонија роди Салтвигида. А Салтвигида роди Зоровабела.
13. А Зоровабел роди Амугда. А Амугда роди Елакима. А Елакима роди Асор.
14. А Асор роди Садока. А Садок роди Акима. А Аким роди Елиуда.
15. А Елиуда роди Едезара. А Едезар роди Матта. А Матта роди Јакова.
16. А Јаков роди Јосепа, мужа Марије, која роди Исуса прозваног Христа.

17. Света дакле кољена ога Авраама до Давида, кољена четрнаест, а ога Давида до сеобе Вавилонске, кољена четрнаест, а ога сеобе Вавилонске до Христа, кољена четрнаест.

18. А рођење Исуса Христа било је овако: кад је Марија, жено његова, била испрошена за Јосепа, а још док се пријезу били састанали, нађе се да је она трудна ога Духа светог.

19. А Јосепа муж невин, будући побожан, и не хотећи је јавно срамкити, напусти је тајно претити.

20. Но кад он тако помисли, а то му се јави у сну анђео Господњи говорише: Јосепае, сине Давидов! не бој се узети Марије жене своје; јер оно што се у њој зачело ога Духа је светог.

21. На ће родити сина, и назови га име Исус; јер ће он избавити свој народ ога прегрета нечовијек.

22. А оно је све било да се испуни што је Господ казао преко пророка који говори:

23. Ето, девојка ће зачудити, и родиће сина, и назовуће га име Еммануил, које ће рећи: с нама Бог.

24. Кад се Јосепа пробуди ога сна, учини као што му је заповедио анђео Господњи, и узне јасу своју.

25. И не знајући за њу док не роди сина својег првенца, и назове га име Исус.

ГЛАВА 2.

А кад се роди Исус у Витлејему Јудејском, за времена цара Ирода, а то добу мушри ога кетова у Јерусалим, и казу:

2. Где је цар Јудејски што се родио? Јер смо видјели вјелону звезду

9. И извојаше на ширину земље, и град дубица; и садје овак од Дота с ноћа, и појде се на.
 10. И баво који их вараше би бавен у језеро отмено и ситнорано, тјде је авиер и лавини провор; и брже мучени дит и пол ва вијек вијесе.
 11. И видјех неини брод прјесевад, и отова ишо сјеваше на нешу, оа тиче та лица брешеко ноћа и земља, и мјесе ва се не наје.
 12. И видјох жрваче мале и велике гуде сторе прад Њонок, и квати се отова и друга сз квати отвори, која је квати жрвога; и суд прјимине жрваца на као што је написано у књижица, по дасими своими.
 13. И море даде своје жрваце, и смрт и казано дадоше своје жрваце; и суд прјимине по дасими своима.
 14. И смрт и казано бавени бине у језеро отмено. И оно је друго смрт.
 15. И ко се по наје написан у књизи жрвога, бавен би у језеро отмено.

ГЛАВА 21.

И видјех небо ново и земљу нову; јер прво небо и прва земља пробаше; и мора више неска.
 2. И ја Јован видјех град свет, Јерусалим нов, гуде слави оа Њота с ноћа, припарашет као најресега украинела жужу своју.
 3. И чух глас велики с неба гуде гогори: ово станије њојце међу гуданом; и живијече с пита, и они ће бити еарод њоноу, и сам Њог бити с њима Њог њакоу.
 4. И Њог ће отупи сваку ству оа отпуду њакоу, и смрт не ће бити нице, ни плаче, ни вина, ни болести неће бити више; јер право профе.
 5. И рече овај што сјеваше на прјесега: оно све ново творж. И рече ми: напиши, јер су ове рјече неинице и вјерне.
 6. И рече ми: срши се. Ја сам азда и отеча, почтаст и сршешет. Ја ћу жедноме дати из напоу руде жине за бодава.
 7. Који побјегде, довиће се, и биду му Њог, и от ће бити коу сит.
 8. А страшавина и нејершима и поганима и евраншима, и куррашима, и враварима, и идоологовинама, и свима лажима, која је азде у језеру што тори отмен и ситнорано; која је смрт друга.
 9. И дође к мени један оа седим авиер који имаше седим чина непуце; прјек седам азда пошхжатице, и рече ми топорит: ходи да ти пошекс пошесту, јачејстому женту.
 10. И одасе ме у аду на гору квати и вивошу; и показа ми гуд велики, свети Јерусалим, гуде слави с неба оа Њог.
 11. И пишаше славу Њожичу; и свитавет његова бидаше као драги камен, као камен јасине свитави.
 12. И пишаше ала велики и висок, и пишаше дванаестора прете, и на претиша дванаест авиера, и имена написана, које су имена дванаест еобавна Израјавијех.
 13. Оа некога врата троја, и оа вјера врата троја, оа јута врата троја, и оа зашда врата троја.
 14. И зашда врата троја дванаест еобавна, и на њима имена дванаест асторавиеротров.
 15. И онај што топораше са мнома, пишаше трезу алекту да нејери трад и врата вегова и елиме вегова.
 16. И трад на зетори угла стори, и ажиња је његова толика еолима и ширна. И ижеери трад трож на дванаест ехсада пошхжатица: ажиња и ширна и висина једина је.
 17. И размери ала вегов на сто и четрдесет и четри алект, по мери троченор; која је авиерова.
 18. И бреше гуде азда вегова јасине, и трад аздо чисто, као чисто стале.
 19. И тежека вивоу гудејех бидашу украинела свитавица; азирија вивокек: при товак бидаше јасине, дугови свитави, грби хлавадоу, четври свитавица.
 20. Неин сардоник, неин сард, седми хрисоамт, осми ариад, девети товак, десети хрисоамт, једанаести јакити, дванаест авитост.
 21. И дванаест врата, дванаест зрва бисера: свата прета бидашу оа једнопа зрва бисера; и уане прадесе бидашу аздо чшто, као стале пресега.
 22. И држе не видјех у нешу: јер

је нешу прева Госнод Њог сведражвот, и јасне.
 23. И трад не потребје свита ш мјесеца да снугеде у нешу; јер та слава Њожича прсегајага, и живаше је вегова вјаче.
 24. И народи који су савени ходити у видјех вегову; и цоран жемлаксин довиједе славу и част своу у вего.
 25. И прета вегова не ће се затнорити аду, јер она је поди не ће бити.
 26. И довиједе славу и част нешабожаша у нешу.
 27. И не ће у вего ући ничта погано, и што чине жрвог и алект, што само који су написани у књијотноу књижи јасина.

ГЛАВА 22.

И показа ми чшту рјечу поде животу, бисрну као кристал, која изказаше оа прјесега Њожичега и јачејстима.
 2. Наоруд угла вивонојех и с обрестра рјече драво живога, које рава дванаест родна дотри сталега жрвоца свој роа; и дини оа днрета бидаше ва нецхавишете пародина.
 3. И више не ће бити пишаше прелектива; и прјесега Њожича и јасинотв бити у вешу; и слаше вегоше доу ежхавише га,
 4. И гавише алик вегоноу, и име вегоноу биће на еалима њакоинама.
 5. И нош таво не ће бити, и не ће потребашити видјета оа жишга, ни ни дасета еуванот. Јер ће кк обавишати Госнод Њог; и пароваће на више вивоја.
 6. И рече ми: ово су рјече вјерне и истинице, и Госнод Њог сведражвот и корока пола авиера спојата да показе славама сврима шта ће бити скоро.
 7. Ево ћу дош творе: баваю отоме који држи рјечи проповишга вине ове, и ја Јован видјех ово и чух; и кад

чух и видјох, падох да се коллошима на горе авиера која ми ово показе.
 9. И рече ми: гле, немој, јер сам и ја сати као и ти и брава поди прорчи и они који држе рјечи вине ове. Буду се коллош.
 10. И рече ми: не запечакавај рјечи проповишга вине ове; јер је рјече бави.

11. Ко чини неправду, нева чити јони нешаву; и ко је поган, нека јон чини квати; и ко је праведан, нека јон чини правду; и ко је свет, нека се јон свети.
 12. И ево ћу дош творе, и плава мога са мном, да дам евокемо по дасима вивонојех.
 13. Ја сам азда и отеча, почтаст и свитавица, први и пошхжати.
 14. Камо ошжа које творе запнанисе вивоноу, да им буге вавсе на драво живога, и да јбу на врата у гуд.
 15. А на тоду су лски и пратар и курради и вршници и идоологовини и сваци који ауби и чини алект.

16. Ја Исуе востах авиера спојата да им ово пошхжатици у прикваша. Ја сам коричев и род Давидов, и сјава свифега диница.
 17. И дух и најресега творе: дофи. И који чуже нека товори: дофи. И ко је жедан нека дофе, и ко хоће нека узме воуу живото за бодава.
 18. Јер суредотима свакоме који чуже рјече проповишга вине ове; адо ко дожеме отоме, Бог ће намештити на него ала написана у књижи овоу;
 19. И адо ко одштас оа рјечи вине проповишга овога, Бог ће одштети вего до авиера оа вине живога, и оа прадав светоза, и оа отова што је написане то у књижи овоу.

20. Тогори отиј који суредотичи ово: дофи; дофи буге своу: Амин. До, дофи, Госнод Исусе.
 21. Пишават Госнода пишаша Исуса Христа са свима нама. Амин